Dosar nr. 2-25067947-05-25r-12112025 **Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central**

Judecător: Natalia Pasat

Curtea de Apel Sud
(sediul Cahul)

D E C I Z I E
în numele Legii

26 decembrie 2025 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
Președintele completului de judecată, judecător **Inga GORLENCO**
Judecătorii: **Andrei SCRIPCENCO**
Evgheni BANCOV

în lipsa părților, a judecat recursul declarat de către avocatul Dumitran Ignat în interesele lui Tonciu Maria, împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 17 octombrie 2025, pronunțată în cauza la demersul executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Tonciu Maria,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

La 15 mai 2025, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a depus în Judecătoria Cahul, sediul Central, demers privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Tonciu Maria ***** în scopul asigurării executării documentului executoriu.

În motivarea demersului executorul judecătoresc a indicat că, la executare silită se află documentul executoriu nr. 2-1657/2021 din 08.06.2022, emis de Judecătoria Cahul, sediul central privind încasarea sumei de 179 857,59 lei, datorie solidară de la Tonciu Maria *****, născut la *****, în contul creditorului A.E.I. „Făguraș Vadul lui Isac”.

Menționează că, în vederea asigurării documentului executoriu au fost aplicate mai multe măsuri de asigurare a executării precum: interdicția de înstrăinare asupra bunurilor mobile și imobile (Departament Cadastru, Departamentul înregistrării mijloacelor de transport, Departamentul înregistrare și licențiere a mijloacelor de drept, Serviciul Vamal), măsuri de asigurare prin intermediul instituțiilor financiare (Bănci).

Relevă că, până în prezent debitorul nu și-a executat obligațiile stabilite în documentul executoriu, iar în urma măsurilor întreprinse de către executorul judecătoresc și reieșind din informațiile parvenite de la instituțiile deținătoare de registre de stat, s-a stabilit că debitorul Tonciu Maria *****, nu deține mijloace bănești/bunuri mobile/imobile care ar putea fi urmărite în contul stingerii datoriei și nu este angajată în câmpul muncii.

Explică că, apreciază necesară prezența debitorului la sediul biroului executorului judecătoresc, pentru informarea acesteia despre măsurile de executare preconizate, drepturile și obligațiile sale, cât și a stabili în comun cu creditorul modalitatea de executare a documentului executoriu.

Adaugă executorul judecătoresc că în procesul executării documentului executoriu a constatat că debitorul Tonciu Maria *****, traversează frontiera statului Republica Moldova, ultima traversare a debitorului fiind înregistrată la data de 27 martie 2025 prin PTF Giurgiulești-Galați.

Prin cerere, creditorul A.E.I. „Făguraș Vadul lui Isac", a solicitat înaintarea în instanța de judecată a demersului cu privire la aplicarea în privința debitorului a interdicției de a părăsi țara.

Solicită executorul judecătoresc aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Tonciu Maria *****, născută la *****, cu ultimul domiciliu cunoscut pe adresa raionul ***** în legătură cu eschivarea de la executarea hotărârii judecătorești.

Încheierea instanţei de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 17 octombrie 2025, a fost admis demersul executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav privind aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Tonciu Maria *****.

S-a aplicat interdicția de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Tonciu Maria *****, născută la *****, cu ultimul domiciliul cunoscut pe adresa raionul *****.

S-a obligat executorul judecătoresc să efectueze periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții, cu sesizarea neîntârziată a instanței judiciare, în cazul dispariției necesității acestei măsuri până la expirarea termenului de 6 (șase) luni.

Recursul împotriva încheierii judecătorești.

În dezacord cu încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 17 octombrie 2025, la data de 31 octombrie 2025, avocatul Dumitran Ignat în interesele debitorului Tonciu Maria a declarat recurs, prin care a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 17 octombrie 2025, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respins demersul executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav.

În motivarea recursului s-a invocat că, nu este de acord cu încheierea primei instanțe, din următoarele considerente. Instanța de judecată a constatat că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile în vederea executării documentului executoriu, dar documentul executoriu nu a fost executat.

Indică că contrar soluției adoptate, instanţa de judecată nu s-a expus asupra oportunității măsurii de asigurare solicitată de către executorul judecătoresc, în cadrul procedurii de executare.

Adaugă în recurs că datoria indicată de către executorul judecătoresc de 179 857,59 lei este o datorie solidară, pe care trebuie să o achite mai multe persoane, Tonciu Ilie, Tonciu Maria şi Niculiseanu Teodora și o mare parte din datoria solidară a fost achitată de către Tonciu Ilie și care și-a asumat obligația să o achite integral.

Susține că, în cazul dat este evident că aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Tonciu Maria nu este obligatorie.

Apărarea consideră că pentru aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului, legiuitorul a prevăzut întrunirea anumitor condiții şi anume, demonstrarea că prezența debitorului

este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu și după epuizarea tuturor măsurilor de asigurare a documentului executoriu.

Susține că, interdicția de a părăsi țara este cea mai severă din măsurile de asigurare a executării documentului executoriu și urmează să fie aplicată cu deosebită atenţie deoarece influențează dreptul persoanei la liberă circulație garantat de Constituția Republicii Moldova și Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale. Necesitatea aplicării acestei măsuri de asigurare urmează să fie demonstrată prin probe convingătoare și nu poate fi efectuată aplicarea acesteia în detrimentul drepturilor şi libertăţilor fundamentale a persoanei. Pentru aplicarea interdicției de a părăsi țara urmează să fie demonstrată prin probe convingătoare rea credinţa debitorului şi eschivarea expresă a acestuia de la executarea documentului executoriu, faptul care nu a fost realizat de către executorul judecătoresc în prezenta speţă.

Termenul de declarare a recursului.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Potrivit materialelor dosarului rezultă că, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost adoptată la data de 17 octombrie 2025 și potrivit scrisorii de expediere a actului judecătoresc a fost expediată părților pe data de 20 octombrie 2025. (f.d.24). Potrivit avizului de recepție poștală, copia Încheierii din data de 17 octombrie 2025 a fost recepționată de debitorul Tonciu Maria pe data de 23 octombrie 2025. (f.d.25).

Recursul a fost înregistrat de către avocatul Dumitran Ignat în interesele debitorului Tonciu Maria la data de 31 octombrie 2025, din ce rezultă că termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Procedura în fața instanței de recurs.

Potrivit prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților*.

Pornind din prevederile legii citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data și ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Prin notificarea din 14 noiembrie 2025, părțile au fost notificate despre stabilirea termenului de examinare a recursului, fiindu-le propus prezentarea referinței până pe data de 19 decembrie 2025.

Aprecierea instanţei de recurs.

Verificând materialele pricinii și analizând în complex argumentele și criticile invocate în recurs, Completul de judecată conclude asupra necesității respingerii recursului declarat cu menținerea încheierii primei instanțe, din următoarele considerente.

Conform art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.*

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să respingă recursul și să mențină încheierea.*

Completul de judecată reține că prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea demersului, a aplicat corect normele de drept material și normele de drept procedural la judecarea cauzei.

În limitele cererii de recurs, instanța de recurs verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în încheierea primei instanțe, apreciază probele din dosar.

Completul de judecată constată că, din materialele dosarului rezultă că, de către Judecătoria Cahul, sediul Central a fost emis titlu executoriu nr. 2-1657/2021, prin care s-a hotărât încasarea în mod solidar, de la Tonciu Ilie, Niculiseanu Teodora și Tonciu Maria, în beneficiul AEI „Făguraș Vadul lui Isac" a sumei de 100 000 lei cu titlu de împrumut scadent, sumei de 29 405,82 lei cu titlu de împrumut restant, sumei de 45 811,07 lei cu titlu de dobânda aferentă restantă, sumei de 2 691,67 lei cu titlu de dobânda curentă, sumei de 1 948,93 lei cu titlu de penalitate, în baza contractului de împrumut nr. VLI.02.002381.06 din 10 februarie 2020. S-a hotărât încasarea în mod solidar de la Tonciu Ilie, Niculiseanu Teodora și Tonciu Maria în beneficiul AEI „Făguraș Vadul lui Isac" cheltuielilor de judecată în sumă de 5 395,72 lei cu titlu de taxa de stat. (f.d. 18).

Din motiv că, debitorii nu au executat benevol documentul executoriu sus menționat, creditorul A.E.I. „Făguraș Vadul lui Isac" la data de 04 august 2022, prin cerere, a solicitat la executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, intentarea procedurii de executare a documentului executoriu. (f.d.17).

Prin încheierea nr. 096a-124/2022 din 04 august 2022 de către executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu. (f.d. 13).

Prin încheierile nr. 096a-124/2022 din 23 august 2022, de către executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav au fost aplicate măsurile de asigurare a executării documentului executoriu prin aplicarea interdicțiilor de înstrăinare a bunurilor mobile și imobile a debitorului Tonciu Maria. (f.d. 15-16).

Totodată, din materialele dosarului rezultă că potrivit copiei de pe avizul de recepție anexat la dosar, la data de 26.08.2022, debitorul Tonciu Maria a recepționat copia încheierii de intentare a procedurii de executare și citația de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc. (f.d. 14).

De asemenea, prin încheierea nr. 096a-124/2022 din 12 mai 2025 executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a dispus aplicarea interdicției și indisponibilizarea sumei urmărite de 179 857,59 lei, ce constituie datorie solidară a lui Tonciu Ilie, Niculiseanu Teodora și Tonciu Maria, precum și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 8).

Potrivit procesului-verbal din 28 ianuarie 2025 întocmit de către executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, rezultă că a efectuat deplasarea la domiciliul debitorului Niculiseanu Teodora și a comunicat despre necesitatea executării documentului executoriu în speță. (f.d. 9).

Totodată, potrivit materialelor dosarului rezultă că în urma exercitării măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu s-a constatat că, debitorul Tonciu Maria nu dispune de mijloace financiare, iar potrivit datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice nu figurează în calitate de asociat la societățile comerciale. (f.d. 5-7, 10).

Prin cererea din 13 mai 2025, creditorul a solicitat executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav adresarea către instanța de judecată a demersului privind aplicarea interdicției de a părăsi țara. (f.d.3).

În temeiul art.1 alin.(1) şi (2) Codul de executare, *procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.*

În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislaţia privind executarea stabilește competența executorului judecătoresc, modul şi condiţiile de executare silită a documentelor executorii.

Potrivit art. 10 alin.(1) din Codul de executare, *executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile*.

Iar, în art. 22 alin. (1) lit. x), (2) Cod de executare se reglementează că, *executorul judecătoresc este în drept să solicite instanței judecătorești, la cererea creditorului, aplicarea față de debitor a interdicției de a părăsi țara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești. Executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor.*

Totodată, potrivit art.74 Codul de executare, *executarea silită se efectuează prin: a) urmărirea mijloacelor băneşti în numerar ale debitorului; b) urmărirea mijloacelor băneşti de pe conturile bancare ale debitorului;c) urmărirea bunurilor debitorului prin aplicarea sechestrului pe bunuri si prin vânzarea sau administrarea lor silită; d) urmărirea salariului, pensiei, bursei şi altor venituri ale debitorului; e) urmărirea mijloacelor băneşti şi bunurilor debitorului care se află la terţi; f) ridicarea de la debitor şi predarea către creditor a obiectelor indicate în documentul executoriu; g) alte măsuri prevăzute de lege.*

Conform art. 64 Codul de executare, (1) *Interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci cînd prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers.* (1^1) *Încheierea instanţei de judecată prin care se dispune aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara se trimite spre executare Poliţiei de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne*. (2) *Dacă este necesară menţinerea interdicţiei pe un termen mai mare, aceasta poate fi aplicată în mod repetat în urma unui demers motivat al executorului judecătoresc, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiaşi proceduri de executare*. (3) *În cazul încetării procedurii de executare în condiţiile art.83 lit.a)–c) şi e)–g) din prezentul cod sau restituirii documentului executoriu, interdicţia de a părăsi ţara se revocă de către executorul judecătoresc. În cazul în care în procesul de executare a documentului*

executoriu dispare necesitatea menţinerii interdicţiei de a părăsi ţara, precum şi în cazul încetării procedurii de executare în condiţiile art.83 lit.d) din prezentul cod, această interdicție se revocă de către judecător la cererea executorului judecătoresc sau a părţilor în procedura de executare.

Conform Hotărârii Curţii Constituționale nr.7 din 05.04.2011 privind controlul constituționalității art.64 al Codului de executare, se specifică faptul că *interdicția de a părăsi ţara, stipulată de art.64 din Codul de executare, este o măsură excepțională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu. Aceasta se aplică doar după ce au fost efectuate măsurile prevăzute de art.63 alin.(1) din Codul de executare.*

În acest context, urmează de indicat că în temeiul art.63 alin.(1) lit. b) Cod de executare, *în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept să interzică debitorului de a săvârşi anumite acte.*

Analizând demersul privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în coraport cu probele anexate la dosar, instanța de recurs consideră întemeiat demersul executorului judecătoresc, întrucât au fost prezentate probe pertinente care demonstrează că executorul judecătoresc de la intentarea procedurii de executare silită a întreprins toate măsurile prevăzute de normele legale în vederea executării documentelor executorii, ca o condiție obligatorie prevăzută de art. 64 alin.(1) din Codul de executare, pentru înaintarea unui astfel de demers. Or, conform art. 22 alin.(2) Cod de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor. Cu toate acestea, acțiunile întreprinse de către executorul judecătoresc nu au fost în măsură să contribuie la executarea documentului executoriu, din lipsa de bunuri imobile și mobile, cât și a mijloacelor financiare în proprietatea debitorului Tonciu Maria.

Drept urmare, este întemeiată invocarea executorului judecătoresc că ultima opțiune legală care poate fi utilizată pentru a executa documentul executoriu și a influența comportamentul debitorului Tonciu Maria în vederea stingerii datoriei este interdicția de a părăsi țara.

În consecință, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a admite demersul executorului judecătoresc și de a aplica interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Tonciu Maria pe un termen de 6 luni, din considerentul că executorul judecătoresc a demonstrat prin probe necesitatea prezenței debitorului Tonciu Maria pe teritoriul Republicii Moldova pentru executarea eficientă a documentelor executorii și că au fost luate toate măsurile de asigurare în vederea executării documentului executoriu, însă acestea nu au contribuit la executarea hotărârii judecătorești și nici de a-l determina pe debitor să întreprindă măsuri în vederea stingerii datoriei.

Completul de judecată remarcă că, conform jurisprudenței Curții Europene măsura restrictivă trebuie să fie prevăzută expres de lege, să aibă la origine un temei legal și să fie aplicată doar după expirarea termenului de executare benevolă a titlului executoriu și după întreprinderea unor eforturi rezonabile pentru a percepe datoria prin alte mijloace, astfel, încât restricția să fie o ultimă soluție de natură a influența conduita și responsabilitatea debitorilor pentru executarea titlurilor executorii.

Aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Tonciu Maria, ca măsură de asigurare a executării documentului executoriu în condițiile expuse, are ca scop final executarea

unor hotărâri definitive, fiind o măsură justificată de circumstanțele cauzei și de comportamentul debitorului Tonciu Maria, care cunoaște hotărârea definitivă și despre necesitatea achitării datoriei, însă nu a întreprins nici o acțiune pentru stingerea acestei datorii, până la depunerea prezentului demers în instanța de judecată. Comportamentul debitorului denotă temeinicia argumentelor executorului judecătoresc în sensul reaua-credință a debitorului și eschivarea acestuia de la executarea unei hotărâri definitive și obligatorie pentru executare.

La caz, hotărârea judecătorească a devenit definitivă și executorie din data de 04 august 2022, iar până la depunerea demersului în instanța de judecată, 15 mai 2025, a trecut o perioadă de trei ani, în care debitorul s-a eschivat de la executarea documentului executoriu.

În acest sens, instanța de recurs reține că este evident și rezonabil de a presupune că plecarea debitorului peste hotarele țării va face imposibilă demararea de mai departe a procedurii de executare și executarea documentului executoriu, în condițiile în care într-o perioadă de aproximativ 3 ani debitorul nu a achitat datoria, circumstanță ce denotă cu certitudine faptul că debitorul se eschivează cu rea voință de a executa o hotărâre judecătorească definitivă.

Completul de judecată respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului pe faptul că, datoria indicată de către executorul judecătoresc de 179 857, 59 lei este o datorie solidară pe care trebuie să o achite mai multe persoane, iar o mare parte din datorie solidară a fost achitată de Tonciu Ilie, care va achita și restul datoriei, or, faptul că Tonciu Ilie a achitat doar suma de 60 000 lei nu rezultă că necesită a fi respins demersul înaintat de executorul judecătoresc, or, Tonciu Maria, are obligație solidară față de creditor și din probele materiale nu rezultă faptul că ultima a efectuat careva achitări în scopul stingerii datoriei.

În virtutea celor expuse, Completul de judecată consideră recursul înaintat de avocatul Dumitran Ignat în interesele lui Tonciu Maria ca unul neîntemeiat.

Instanța de recurs menționează că una dintre libertățile fundamentale constituie dreptul la libera circulație. Acest drept este garantat de art. 27 din Constituția Republicii Moldova și consfințit, în plan internațional, la art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Iar interdicția de a părăsi țara constituie o imixtiune a statului în dreptul fundamental al debitorului - libertatea de circulație, garantat de Convenție.

Completul de judecată reiterează că potrivit art.2 protocolul 4 la CEDO, oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber şi să-şi aleagă în mod liber reședință sa.

Orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv pe a sa. Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăților altora.

Drepturile recunoscute în paragraful 1 pot, de asemenea, în anumite zone determinate, să facă obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică.

În cauza Baumann vs. Franța (cererea nr. 33592/96 par.60) CtEDO a menționat că în sensul articolului 2 protocolul 4, doar măsurile care corespund scopurilor enumerate la

paragraful trei din acest articol, permit autorităților statale, pe teritoriul cărora se găsește individul să-i limiteze dreptul la libera circulație chiar și temporar.

În cauza Reiner contra Bulgariei (nr. 46343/99 din 23 mai 2006) Curtea Europeană a estimat că din principiul proporționalității reiese că restricția privind dreptul de a părăsi ţara sa din cauza unei datorii neachitate nu poate fi justificată decât în măsura în care urmărește un scop, perceperea datoriei, iar faptul că debitorul părăsește ţara ar putea compromite șansele de a percepe suma în cauză.

Astfel, Completul de judecată menționează că interdicția aplicată deși încalcă dreptul recurentei la libera circulație garantat de art. 27 din Constituția Republicii Moldova și consfințit, în plan internațional, în art. 13 paragraful 2 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, art. 12 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile şi politice, precum și în art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale însă nu contravine cerințelor legale în care persoana poate fi restricționată în realizarea respectivului drept, or, aceasta este proporțională și urmărește inevitabil un scop legitim, prevăzut de lege și necesar pentru a asigura protejarea și executarea drepturilor creditorului cât și asigurarea unui comportament adecvat în conformitate cu principiul bunei – credințe în sarcina debitorului pentru a-și onora obligațiile de achitare a datoriei.

În această ordine de idei, Completul de judecată stabilește că din materialele prezentate de către executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, rezultă cert că au fost acumulate suficiente probe ce ar justifica întreprinderea de către executor a tuturor măsurilor de asigurare a executării, astfel încât restricția solicitată a reprezentat ultima soluție de natură de a influența conduita şi responsabilitatea debitorului Tonciu Maria.

Totodată, Completul de judecată menționează că executarea unei hotărâri judecătorești reprezintă ultima etapă a procesului judiciar şi constituie un drept consfințit de art. 20 şi 120 din Constituţie. Un act executoriu neexecutat nu poate să asigure atingerea scopului de bază – protejarea drepturilor şi libertăților omului, proclamate de actele normative naţionale şi internaţionale. Pentru îndeplinirea acestui deziderat, statul, în calitate de posesor al forței publice, trebuie să acționeze diligent pentru a asista creditorul în vederea executării unei hotărâri judecătorești, în speță, a unui document executoriu. Neexecutarea hotărârii judecătorești definitive, constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil și o ingerință a art. 6 al CEDO, ori potrivit jurisprudenței CtEDO, executarea unei hotărâri judecătorești trebuie privită ca o parte integrantă a unui proces conform prevederilor articolului 6 al Convenției - dreptul la un proces echitabil.

Prin urmare, potrivit rațiunilor expuse, Completul de judecată relevă că, în speță, interdicția de a părăsi țara în privința debitorului Tonciu Maria urmărește un scop legitim, și anume protecția creditorului de a obține executarea de către debitor a documentului executoriu nr.2-1657/2021 din 08 iunie 2022 eliberat de Judecătoria Cahul.

Totodată, Completul de judecată constată că ingerința este proporțională cu scopul urmărit, or, potrivit materialelor dosarului, termenul de executare benevolă a expirat şi a fost probată ineficiența şi epuizarea altor măsuri de asigurare a executării documentului executoriu, astfel, ieșirea debitorului peste hotarele Republicii Moldova ar face în mod evident imposibilă executarea.

În cumulul celor expuse, Completul de judecată reține că concluzia primei instanțe referitor la admiterea demersului este justă, având la bază cumulul probelor administrate, cărora le-a fost oferită apreciere juridică cuvenită.

În opoziție, recurentul nu a prezentat argumente verosimile și admisibile în combaterea soluției adoptate de prima instanță. Subsecvent, Completul de judecată menționează că recurentul contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, nu a invocat nici un argument întemeiat în cererea de recurs înaintată, care ar pune la îndoială soluția încheierii atacate și nu a prezentat motive plauzibile ce ar face pasibilă casarea încheierii supuse recursului.

Respingând recursul, instanța de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Completul de judecată respinge ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile menționate de către recurent. Or, argumentele recursului se combat prin constatările faptice descrise mai sus, raportate la prevederile legale incidente speței.

Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Completul de judecată conchide că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și a aplicat corect normele de drept material și procedural.

Reieșind din faptul că încheierea recurată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Completul de judecată conchide asupra necesității respingerii recursului declarat și menținerii încheierii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

D E C I D E :

Se respinge, recursul declarat de către avocatul Dumitran Ignat în interesele lui Tonciu Maria.

Se menține, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 februarie 2025, pronunțată în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Tonciu Maria.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele completului, judecător **Inga GORLENCO**

Judecătorii **Andrei SCRIPCENCO**

Evgheni BANCOV